

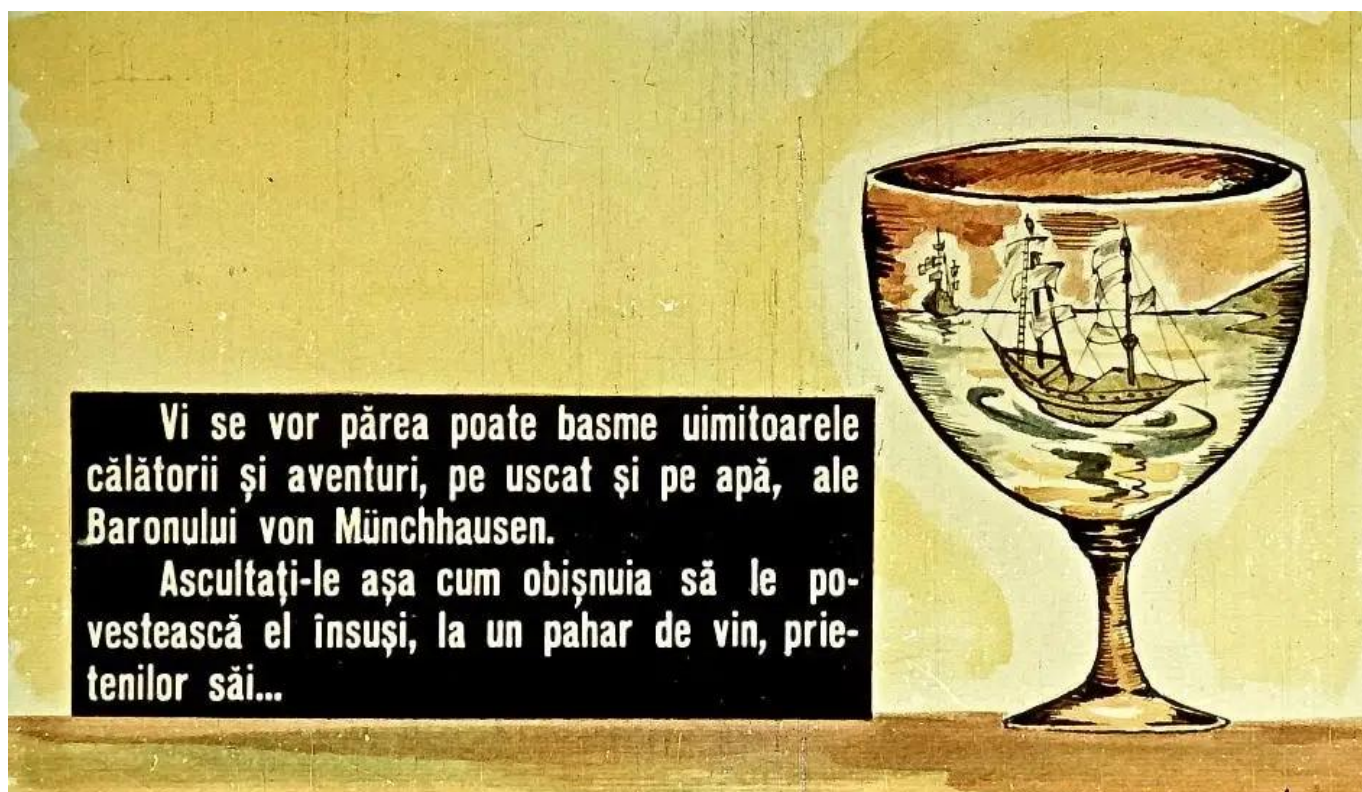
STUDIUL CINEMATOGRAFIC ANIMAFILM prezintă
AVENTURILE BARONULUI von Münchhausen ecranizare după povestirile lui GOTTFRIED
AUGUST BÜRGER

Scenariu: ELISABETA LALIER

Desene: ARTIN BADEA

Montaj: VIORICA MARCU

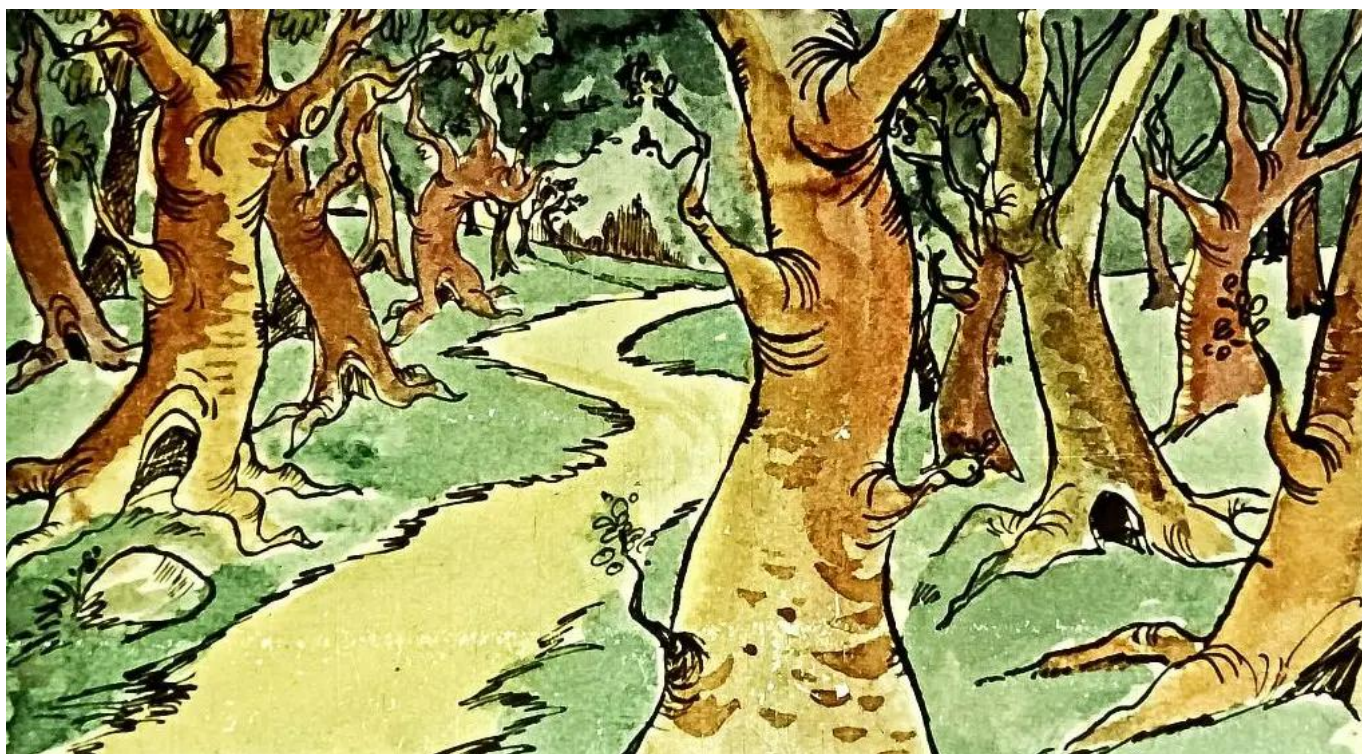
Scenariu: ELISABETA LALIER Desene: ARTIN BADEA Montaj: VIORICA MARCU

**Vi se vor părea poate basme uimitoarele
călătorii și aventuri, pe uscat și pe apă, ale
Baronului von Münchhausen.**

**Ascultați-le așa cum obișnuia să le po-
vestească el însuși, la un pahar de vin, prie-
tenilor săi...**

Vi se vor părea poate basme uimitoarele călătorii și aventuri, pe uscat și pe apă, ale Baronului von Münchhausen. Ascultați-le așa cum obișnuia să le povestească el însuși, la un pahar de vin, prietenilor săi...

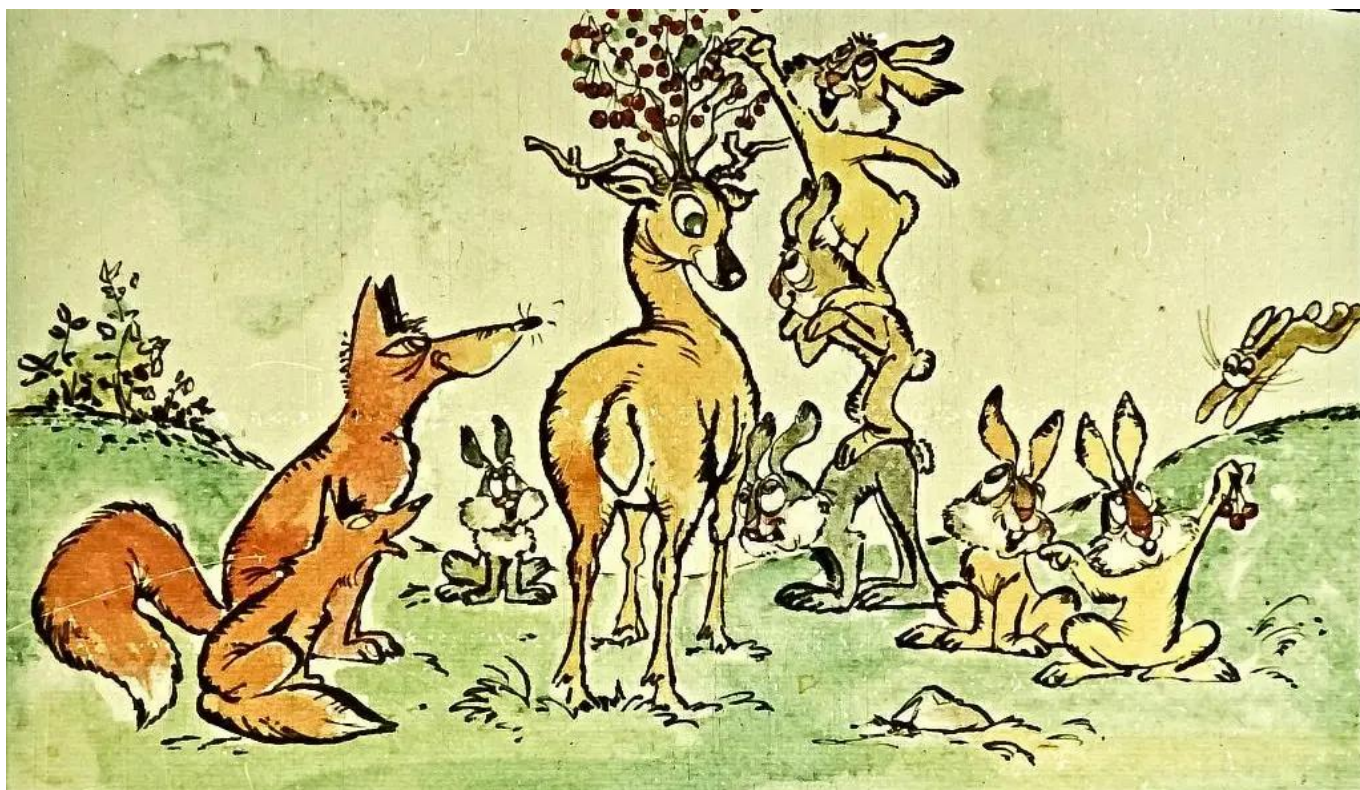
Călătoriile, cu aventurile inerente, au însemnat întotdeauna pentru mine suprema satisfacție. Drumetind prin Europa, întârzasem într-o seară printre arborii întunecați ai unui codru...

Vânasem toată ziua, aveam tolba plină și isprăvisem toți plumbii, când, pe cărarea din fața mea, apăru un cerb splendid, cel mai măreț pe care-l zărisem vreodată.

Nevrând să pierd acest prilej fericit, dar nemaivând gloanțe, încărcai în grabă pușca cu pulbere, adăugai un pumn de sâmburi de cireșe și slobozii încărcătura în fruntea cerbului care, însă, dispăru în noapte.

Trecuseră doi ani și vânam pe aceleași cărări umblate și neumblate ale codrului, când, în același loc, îmi ieși în cale un cerb purtând semeț, între coarne, un cireș bogat.

Mă veți înțelege că l-am doborât cu un foc, că m-am ospătat minunat și că, lângă friptură, băutura de cireșe a fost reconfortantă.

Altă dată, am trăit o ciudată aventură vânătorească. De la fereastra camerei mele am zărit, într-o dimineață, heleșteul acoperit cu rațe sălbatice.

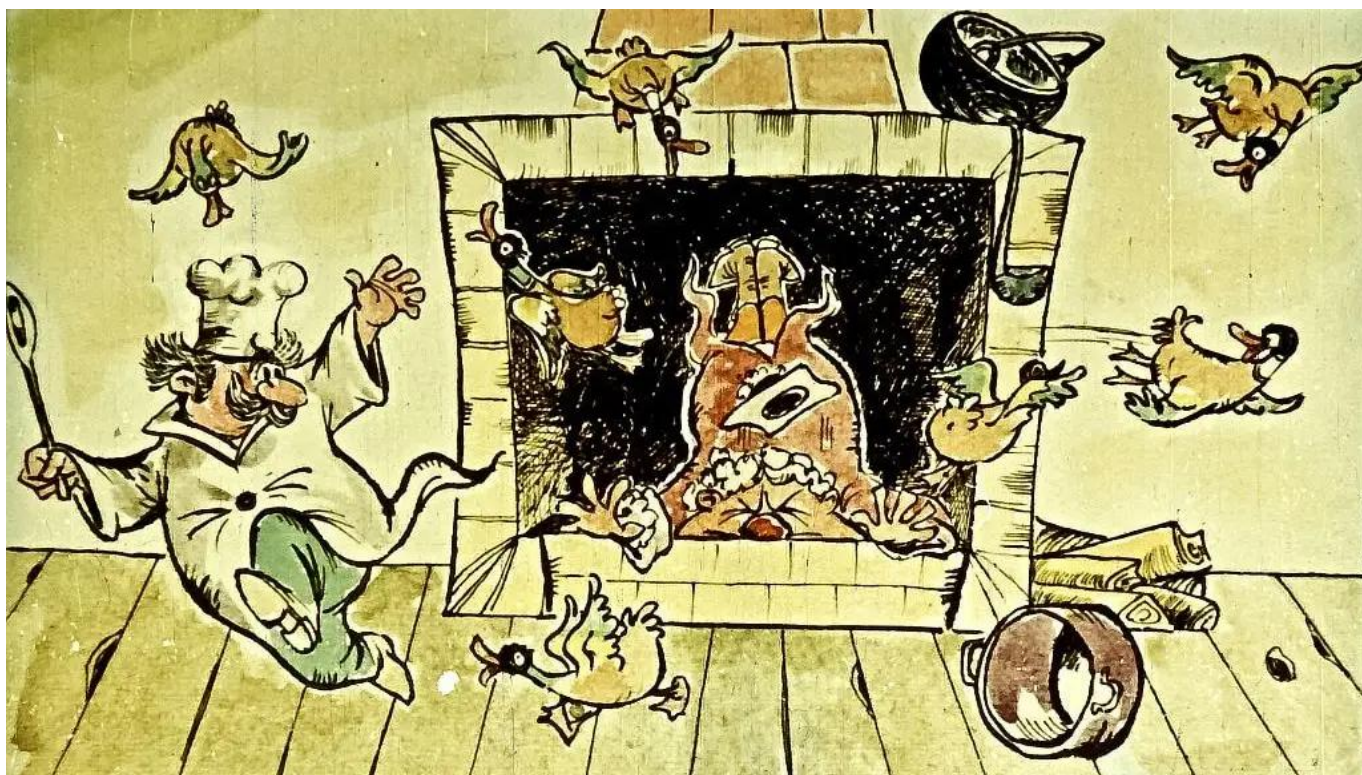
Vrând să poftesc la masă mai mulți prieteni, m-am înarmat cu o bucățică de slănină legată la capătul unei sfori lungi și m-am ascuns la malul apei.

Cum am zvârlit bucățica de slănină, o rață a înotat iute spre ea și a înghițit-o. Slănina fiind unsuroasă, călători prin rață și ieșind la lumină, fu repede înghițită de altă rață, apoi de alta și așa mai departe...

... până trăsei sfoara la mal, o înfășurai după umeri și pornii spre casă. Tocmai mă gândeam ce grea povară duc, când rațele, desmeticite, începură să dea din aripi. Ne-am înălțat în văzduh și am călătorit...

... până ce ne-am oprit deasupra casei mele, unde am aterizat lin pe vatra bucătăriei. Ce a urmat vă închipuiți și dumneavoastră....

Mai periculoasă s-a dovedit a fi călătoria în Turcia. Asediam de multă vreme, fără rezultat, o cetate musulmană, când generaul ne ceru informații sigure despre situația inamicului.

Dar straja era puternică, iar meterezele de nepătruns. Atunci, privind cerul brăzdat de ghiulelele și gândindu-mă că-n lume e bine să încerci totul, îmi veni o idee năstrușnică.

M-am apropiat de unul din tunurile noastre care trăgeau spre cetate și, când ghiuleaua porni, am sărit în viteză pe ea și am pornit spre inamic.

✖
Dar în vreme ce priveam din zbor cetatea, perspectiva de a fi prins ca spion și spânzurat mă făcu să sar pe o ghiulea turcească și să mă înapoiez în tabără mai puțin erou decât visasem, dar teafăr.

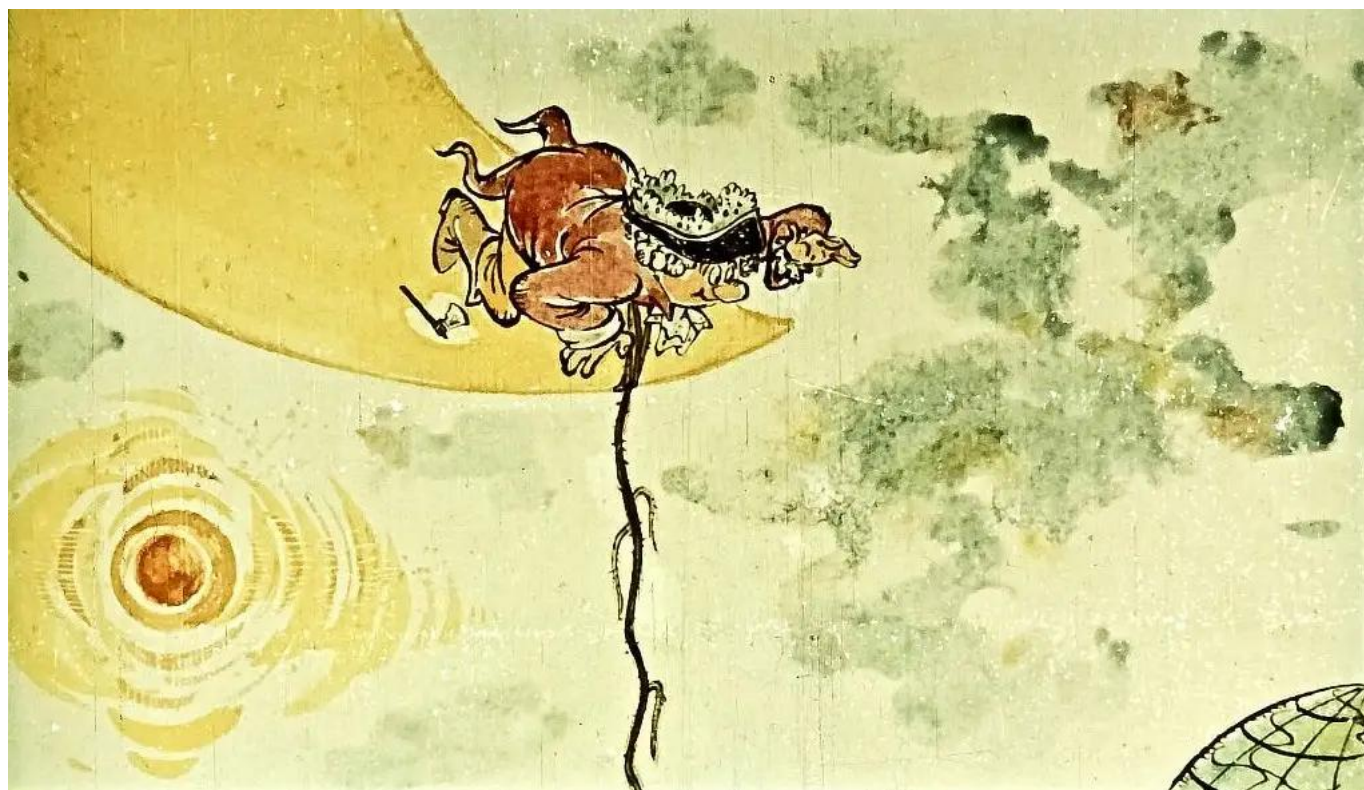
Vitejia, înțelepciunea, dibăcia, nu m-au salvat, totuși, să fiu făcut prizonier și, apoi, rob al sultanului. Aveam menirea să duc albinele sultanului dimineața la păscut și seara să le înapoiez la stupi.

Într-o seară, doi urși, atrași de miere, au atacat o albină. Am azvârlit cu furie securea de argint, pe care o promisem o dată cu noua meserie, să eliberez albina.

Dar securea a zburat până în lună. Neavând altă scară, am sădit bob turcesc, care într-o clipă crescuse până la cer și mă purtă la securea care strălucea.

Dar în timp ce mă minunam privind în jur, s-a făcut ziuă, iar soarele dogoritor uscase bobul.

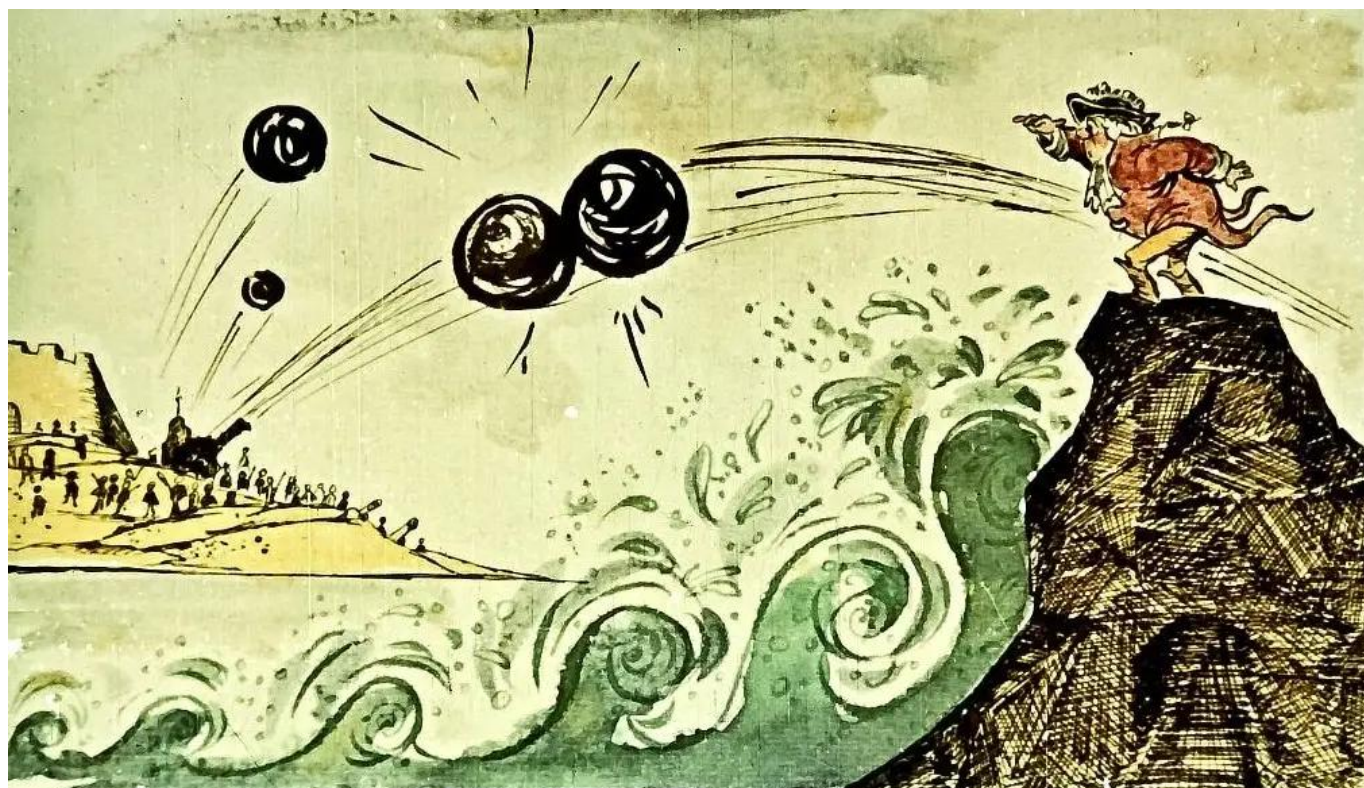
Am împletit atunci o funie pe care am prins-o cu un capăt de lună și am început să cobor pe ea. După ce coboram o bucată, retezam cu securea partea de sus și o innădeam în partea de jos.

Coboram ușor, când, aflându-mă aproape de pământ, la înălțimea norilor, funia s-a rupt. Din groapa pe care am săpat-o căzând, am ieșit cu bine, căci totul în lume e să știi să te descurci.

Tot atât de adevărate ca aventurile povestite până acum sunt isprăvile de pe mare, care sunt și mai minunate.

Odată, pe când Gibraltarul era asediat, privind spre coasta africană am zărit dușmanul care se pregătea să arunce un proiectil în tabăra noastră. Am ripostat și noi, iar o ghiulea...

... dușmană a ricoșat, retezând capetele a 16 dușmani și 3 catarge ale unor corăbii ancorate în port, și...

... trecu prin acoperișul unui bordei, drept în gâttejul unei sărmane babe care dormea. Numai după ce bărbatul ei lovi baba cu ciocanul în cap, ghileaua se potoli.

Dar eu am dat dovadă de ceva mai multă putere când, vrând să-mi ajut amicii, am pătruns travestit în tabăra dușmană și,...

... într-o noapte, am aruncat în mare peste 300 de tunuri la o depărtare de 3 mile, după care am dat foc la toate afetele, căruțele, punându-i pe goană pe dușmani.

Am considerat totdeauna că este bine să privești din când în când în jurul tău, de aceea oceanul meu m-a ajutat, în călătoria de explorare a ținuturilor arctice,...

.... să descopăr pe un ghețar doi urși imenși luptându-se. După ce am sărit peste prăpăstii, am ajuns pe ghețar, unde văzui că urșii se jucau. Vrând să-i împușc pentru blana lor frumoasă,...

... am alunecat, dar un urs m-a prins de haină. Vrând să scap, i-am tăiat 3 degete de la laba dreaptă și ursul începu să urle. L-am împușcat.

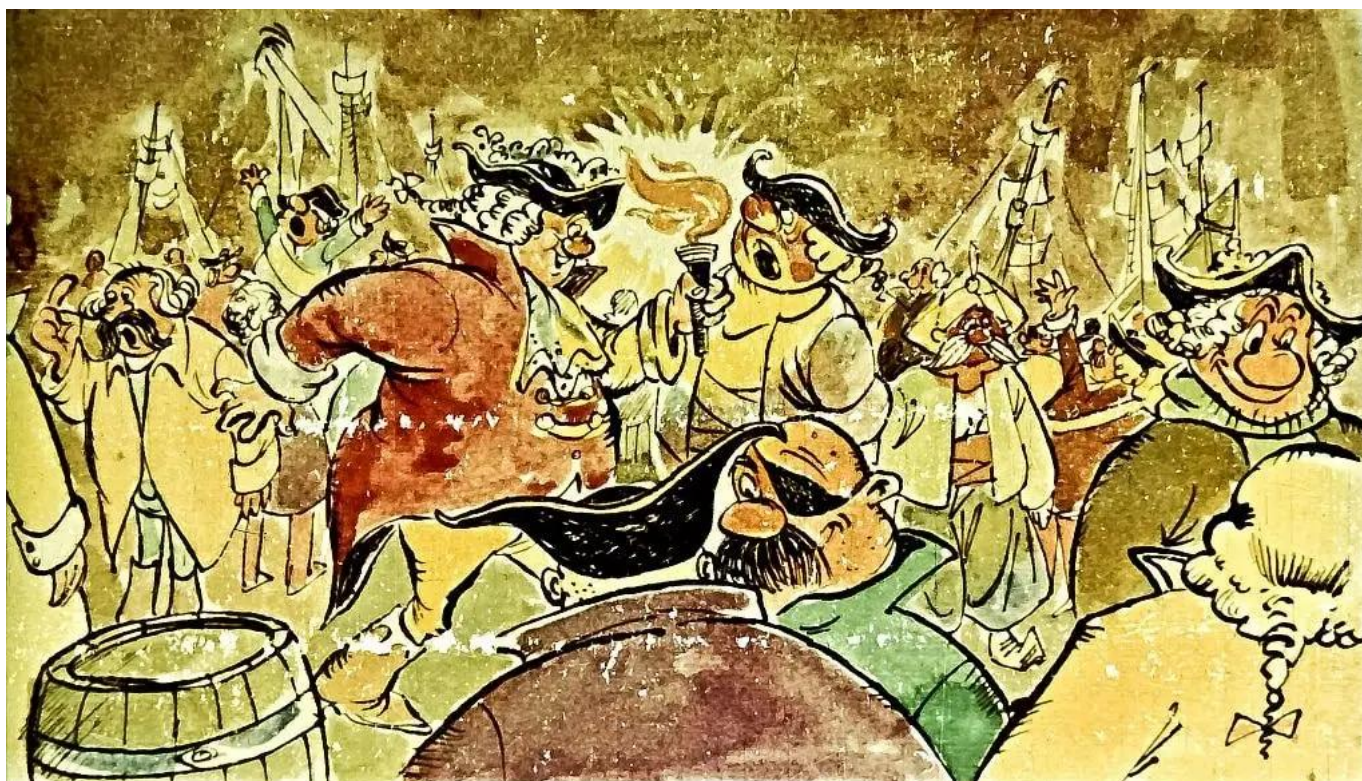
Și acum începe povestea... La răcnetul ursului începură să vină spre mine mii de urși. Îngrozit am jupuit blana ursului și m-am înfășurat cu ea.

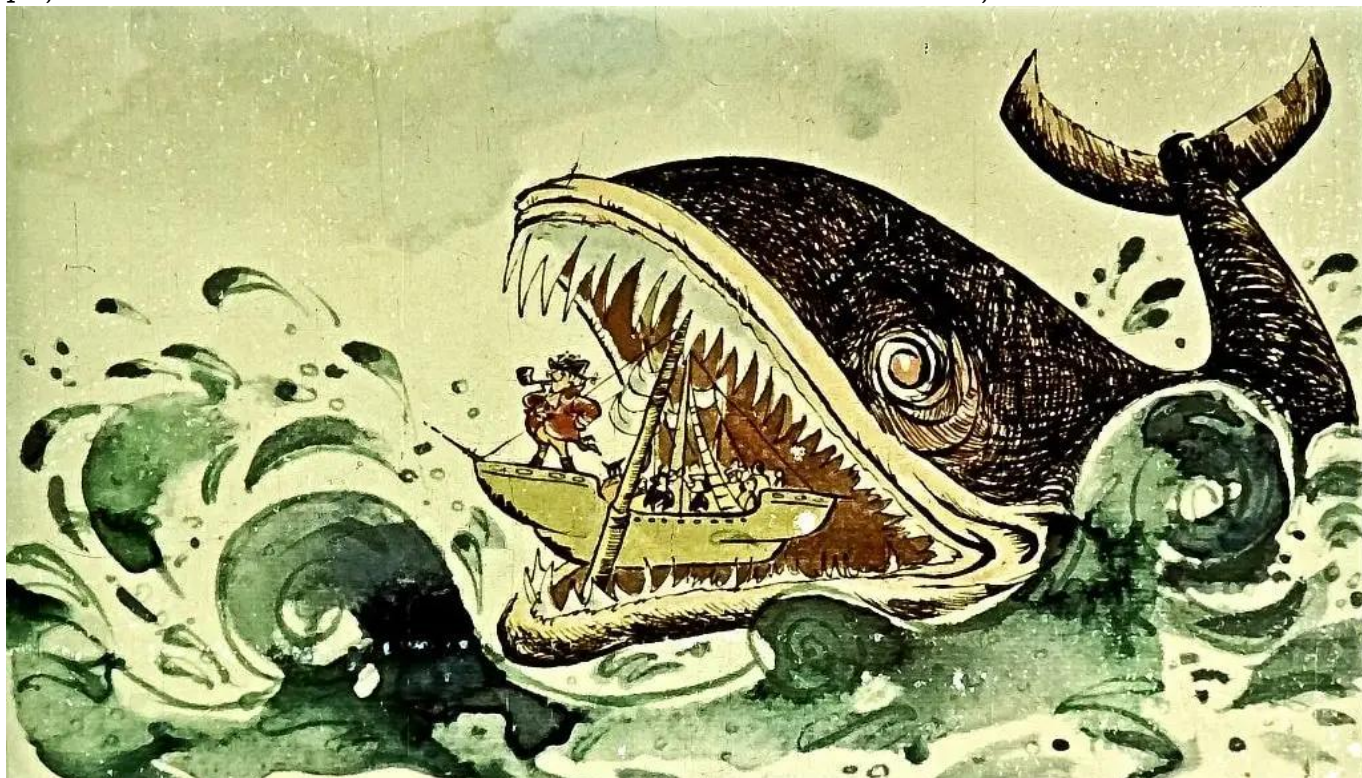
Crezând că sunt un confrate de-al lor, mi-a fost ușor să-i răpun pe toți cu un cuțit și să-mi însușesc blănurile, pe care le-am transformat în cadouri splendide pentru amici.

Din albul ținuturilor polare am pătruns cu corabia într-o mare neagră. Gustând-o, am constatat că e vin strașnic și ne-am înveselit. Veselia nu dură, însă, căci ne-au împresurat balenele.

Cea mai mare dintre ele ne-a înghițit. Brusc pieri pentru noi lumina. Ajunși în stomacul peștelui am întâlnit vreo zece mii de oameni sfătuindu-se cum să-și dobândească libertatea.

Între timp am descoperit că ne putem salva o dată cu refluxul, mai precis când balena elimina apa pe care o înghițea din când în când. Așa am recâștigat iar lumina și libertatea.

Dar călătoriile și aventurile mele, chiar de nu mă credeți, nu se sfârșesc aici.....

sfîrșit

**reeditare
1970**

sfârșit reeditoare 1970
C.S.C.A-N.I.D. 696-65